

پرسش ۱۱۰: فضل کسی که دشمنی از قائم (علیه السلام) را بکشد بالاتر از فضل کسی است که در رکابش شهید شود.

سؤال/ ۱۱۰: ورد في الحديث عن أهل البيت (عليهم السلام) أنّ من يقتل عدواً من أعدائهم بين يدي الإمام المهدي (عليه السلام) فله أجر عشرين شهيداً (462)، ولم يرد هذا الفضل لمن يستشهد بين يديه.

در حدیثی از اهل بیت (علیه السلام) آمده است که هر کس دشمنی از دشمنان آنها را در رکاب امام مهدی (علیه السلام) به قتل برساند، اجر بیست شهید را خواهد داشت؛ ([463]) و این فضیلت برای کسی که در رکاب آن حضرت (علیه السلام) شهید شود روایت نشده است.

الجواب: بالظاهر هو أفضل من الشهادة؛ لأنه من قتل عدواً للإمام المهدي (عليه السلام) فقد وضع حجراً في دولة العدل والحق الإلهي، وأذكر هنا أنّ حمزة (عليه السلام) وعلياً (عليه السلام) كانا يقاتلان وعلي أفضل من حمزة؛ لأنّ علياً (عليه السلام) يقاتل بحذر وحمزة يقاتل بهياج، فيجب على المجاهدين أن يطلبوا القضاء على العدو الكافر الحربي لا أن يطلبوا الشهادة فقط مع أنها أي الشهادة خير الدنيا والآخرة.

پاسخ: در ظاهر این موضوع بالاتر از شهادت است؛ زیرا کسی که دشمنی از دشمنان امام مهدی (علیه السلام) را بکشد، خشتی در دولت عدل و حق الهی نهاده است. در اینجا از حمزه و علی یاد می‌کنم که هر دو پیکار می‌کردند و علی (علیه السلام) برتر از حمزه بود؛ چرا که علی (علیه السلام) با احتیاط مبارزه می‌کرد و حمزه با هیجان. مجاهدین باید غلبه بر دشمن کافر حربی را طالب باشند نه اینکه فقط شهادت بخواهند هر چند به هر صورت، شهادت، برتر از دنیا و آخرت است.

أما بحسب الباطن، فمعنى الحديث: أنّ من قتل لنا عدواً أي قتل عقيدته الفاسدة وهداه إلى الحق وإلى إتباع القائم من آل محمد (عليه السلام) .

اما به حسب باطن معنی حدیث چنین است: کسی که دشمن ما را بکشد یعنی عقیده‌ی فاسد او را از میان بردارد و او را به حق و به پیروی از قائم از آل محمد (علیه السلام) هدایت کند.

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم) ما معناه: (يا علي لئن يهدي الله بك رجلاً خيراً لك من حمر النعم) [464].

پیامبر خدا (صلى الله عليه و آله و سلم) به این معنا فرمایشی دارد: (ای علی! اگر خداوند مردی را به دست تو هدایت کند، برایت از اشتران سرخ موی بهتر است). [465]

وبحسب الباطن أيضاً: قتل النفس المعادية للإمام المهدي (عليه السلام)، أي قتل الأنا.

و همچنین به حسب باطن، قتل نفسی که با امام مهدی (علیه السلام) دشمنی می کند؛ یعنی قتل منیت.

[462] - عن أبي جعفر (عليه السلام) وهو يوصي جماعة قالوا له: يا ابن رسول الله إنا نريد العراق فأوصنا، فقال: (... واعلموا أن المنتظر لهذا الامر له مثل أجر الصائم القائم، ومن أدرك قائمنا فخرج معه فقتل عدونا كان له مثل أجر عشرين شهيداً، ومن قتل مع قائمنا كان له مثل أجر خمسة وعشرين شهيداً) الكافي : ج 2 ص 222.

[463] - از ابا جعفر (عليه السلام) در حالی که ایشان جماعتی را وصیت می فرمود: به ایشان عرض کردند: ای فرزند رسول خدا! ما رهسپار عراق هستیم. ما را وصیتی فرما. فرمود: (... و بدانید کسی که منتظر این امر باشد، پاداش کسی را دارد که همواره روزه‌دار شب زنده دار است و کسی که قائم ما را درک کند و با او خارج شود و دشمن ما را به

قتل برساند، اجر بیست شهید را دارد و کسی که همراه قائم ما شهید شود، اجر بیست و پنج شهید را دارد). کافی: ج 2 ص 222.

[464]- بحار الأنوار: ج 1 ص 184، صحیح البخاری: ج 4 ص 20.

[465]- بحار الانوار: ج 1 ص 184؛ صحیح بخاری: ج 4 ص 20.